ТВОРЧИЙ БАТЛ ЄДНАЄ ПОКОЛІННЯ

13 грудня, коли весь православний світ відзначає одне з найсвітліших свят – Андрія, в гостинній актовій залі Білоцерківської загальноосвітньої школи № 22, що є культурно-освітнім центром усього Таращанського масиву, дружно зібралося товариство, яке в цей зимовий день об'єднало неймовірні зусилля, щоб не лише розпочати традиційний цикл передноворічних вітань, а й узяти участь у довгоочікуваному творчому батлі.

Чотири члени журі, а п'ятірок аж п'ять

А це цілком неординарна подія, до якої ретельно й досить серйозно готувалися представники двох різних епох. Одні зі значним життєвим і трудовим досвідом, інші – щотільки виходять на свою життєву дорогу. Отож у режимі он-лайн, у реальному часі поєдналися традиції і надбання різних поколінь, між якими стоять роки і навіть десятиліття!

Одним словом, зустрілися у творчому двобої члени клубу «Промінь надії» Академії пенсіонерів, яку створив і якою опікується Благодійний фонд Костянтина Єфименка, і дружна команда представників XXI століття - учнів БЗШ № 22 «Максимум»! Ведучими свята були куратор клубу, директор фонду Олена Дмитрівна Ткач і керівник молодої, завзятої команди, учитель від Бога - Юлія Віталіївна Ткаченко.

У якому ж форматі пройшла ця незвичайна зустріч? Обом командам було запропоновано 5 конкурсів, 5 так званих батлів, щоб з'ясувати, яка ж із них має цікавіше й насиченіше життя?

Отож спочатку обидві команди продемонстрували підготовлену візитку, яка власне й підтвердила, як дружно й злагоджено живе кожен із різновікових колективів. Незважаючи на різницю у віці, суперники мандрують, відпочивають, та головне – одні ще навчаються, здобуваючи середню освіту, а інші – продовжують навчання в Академії пенсіонерів, пізнаючи цікаве, опановуючи нові й нові вершини різних життєвих наук. Проте журі оцінило дещо по-різному такі майже однакові візитки: клуб «Промінь надії» отримав 20 балів, а команда «Максимум» - 19. Але ніхто не засмутився, бо ж попереду ще 4 батли, і ситуація могла докорінно змінитися.

Невмируще танго у виконанні членів клубу «Промінь надії»

Другий конкурс – занурення в епоху. Першими вийшли на сцену учні і, як на машині часу, перенесли всіх присутніх у 60-80 роки минулого століття: сукні, зачіски, пісні того часу, манери, традиції, танці й дефіцити, легенди й герої – все ожило в пам'яті, а в залі – така картина: в одних сльози на очах, бо ж не повернути того вже ніколи, а в інших – подив на обличчях, мовляв, і так жили - без ноутбуків, Mp3-преєрів, і-Phone-ів й аквапарків?

Незабутній діалог із використанням молодіжного сленгу

Ну а люди поважного віку, занурюючись у сьогоднішню епоху, акцентували увагу на стилі спілкування представників молодшого покоління, а саме на вживанні в мовленні молодіжного сленгу. «Але хочемо відразу застерегти, - наголосила ведуча, - що коли набирали цей текст на комп'ютері, сучасний гаджет розбивав слова на дві, а то й три частини, техніка не могла сприйняти їх, усі програми протестували. Крім того, вивчити написане напам'ять, засвоїти ці слова було просто неможливо людям пенсійного віку, тому довелося користуватися шпаргалкою, або шпорою, як звикли власне ви». І тут почалося непередбачуване: дві представниці клубу «Промінь надії», вбравшись у сучасний молодіжний одяг, заговорили такою мовою, що школярі навіть не знали, як реагувати – чи можна над цим сміятися, а чи варто замислитися й збагнути: сленгу не місце в нашому мовленні.

Фрагмент запальної циганочки - окраса танцювального батлу

Обидва виступи були неперевершеними, і тому журі поставило командам однакові бали. Отож, підсумовуючи, ведучі констатували наступне: команда «Максимум» - 39, клуб пенсіонерів – 40 балів!

Як відомо, в усі часи актуальним було театральне мистецтво, у різні епохи воно надихало й бентежило. Тому театральний батл змінив попередній конкурс, і кожна з команд продемонструвала неабиякі мистецькі здібності. А всі переконалися, що Мельпомена прихильна до людей різного віку, більше того, театр – це мистецтво, яке об'єднує усі покоління. Так було й цього разу: учні запросили переглянути сучасну версію вічної п'єси І.Котляревського «Наталка Полтавка»: позавчора, вчора, сьогодні; а члени Академії пенсіонерів майстерно створили невмирущі образи Баби Палажки і Баби Параски з повісті І.Нечуя-Левицького.

Талановиті учні БЗШ №22

У цьому конкурсі перемогли учні, бо саме їхня інтерпретація твору, гра акторів-аматорів, пісні, танці, а головне карколомна режисерсько-авторська ідея зачарували не тільки журі, а й усю глядацьку аудиторію. Отож команда людей поважного віку отримала 19 балів (загальний - 59), а команда учнів – 20 балів (загальний рахунок – теж 59!) Рахунок зрівнявся – нічия!

Музично-танцювальна композиція із кінофільму «Весілля в Малинівці»

Ну а далі всі присутні мали насолоду переглянути танцювальний калейдоскоп у виконанні учасників змагання. Члени клубу «Промінь надії» готували танці своєї молодості, учні ж обрали ті танці, які найбільше передають їхній темперамент, світовідчуття, любов до життя. Уявіть: запальна «Циганочка» змінилася танцем усіх

Бездоганні знання про життя у 70-80-х роках минулого століття продемонстрували сучасні учні